

understøttet af Ministeren, der, som det forekommer mig, ikke utydeligt lagde for Dagen, at han leed denne offentlige Kaaring ilde for alle de Ubehageligheder og Ulemper, den medfører.

Indenrigsministeren: Det er en Misforstaaelse, som jeg paa det Bestemteste maa fralægge mig. Jeg er gaaen ud fra den Anskuelse, at det paa Færøerne paa Grund af de locale Omstændigheder ikke kan komme til Anvendelse, og jeg har anerkjendt, at i det enkelte Valgdistrict, som der var Spørgsmaal om, vare Forholdene ogsaa saaledes, at der godt kunde tales om at opgive Kaaringen, og at det, naar man vilde en Forandring i Valgloven for det enkelte Valgdistrict, da ligesaavel kunde forsvares at opgive Kaaringen, som at gaae den Vej, den ærede Rigsdagsmand havde bragt i Forslag; men jeg har aldrig udtalt mig mod Kaaring i Almindelighed, og vil aldrig nogenstunde gjøre der.

Krieger: Det er vist, at denne Sag er saa forskjellig fra den Sag, som oftere er nævnt under denne Forhandling, at det virkelig er bedst, eengang for alle at lade denne Sammenligning falde. I den Sag, som før har været under Behandling, var der Spørgsmaal om at forandre en engang vedtagen Bestemmelse i Valgloven, her er Spørgsmaal om at benytte det Forbehold, som er taget i Valgloven for at give en ny Lov; altsaa er det dog virkelig to heelt forskellige Spørgsmaal. Da Forsamlingen nylig, om end ikke med et stort Overtal af Stemmer, har forkastet det Forslag, som vare et nødvendigt Sidestykke til dette Forslag, saa skal jeg fatte mig i Korthed, idet jeg vil udtale mig imod det Forslag, som her er stillet af to ærede Rigsdagsmænd. Jeg troer, at hvis de to ærede Proponenter vare Ministre, saa skulde vi stemme for Forslaget; nu derimod, da den ærede Indenrigsminister, og et Ministerium, som Forsamlingen støtter, har foreslaaet en anden Bestemmelse, saa er det en af de Sager, hvori jeg troer, at man skal holde sig til et Udcast, saaledes som det er kommet fra Ministeriet, og som tillige er antaget i det andet Thing — en Omstændighed, som jeg

iovrigt her ikke lægger Vægt paa. Det er en af de Sager, hvorom det er saa vanskeligt for os, at have en aldeles bestemt Overbeviisning, at det forekommer mig, at vi paaatage os for meget, naar vi følge den Indstilling, som gjøres af de ærede Medlemmer i denne Sag, i Modsetning til den, som foreligger fra Regjeringen. Enten maa man sige: vi ville ikke have dette Ministerium, eller ogsaa maa der være Noget, hvori man maa rette sig efter de Forslag, som det gjør, thi man kan ikke paa eengang sige: vi ville have dette Ministerium, og næsten i hver Sag ville forkaste dens væsentligste Indstillinger. Dette her, er nu, som jeg troer, et af de Forhold, hvori man virkelig maa sige, at der maa man holde sig til det, som fremkommer fra Regjeringen, og hvori man ikke efter en aldeles ubestemt Mening kan slutte sig til de Forslag, som fremkomme fra enkelte andre ærede Medlemmer, hvormegen Agtelse man end ellers kan have for deres personlige Mening, da man dog maa erkjende, at de ikke har kunne tilveiebringe nogen Overbeviisning, som paa en slaaende Maade tilintetgjør det, som fremkommer fra Regjeringens Side. Jeg følger den Grund til, at hvis det viser sig, at det andet Forslag føres igjennem, saa kan det jo gjøre sig gjældende, naar vi, som jeg haaber, paa en eller anden Maade snart faae en ny Communallov, ikke blot for Kongeriget Danmark men ogsaa for Færøerne; saa vil der jo kunne fremkomme Andragende om Forandring, og jeg hører til dem, som meget gjerne tage imod den Behreidelse, som nylig halvt spottende halvt spøgende blev gjort mig af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amis 2den Valgkreds (Tscherning), at hvad jeg nu stemte imod, stemte jeg nok for, naar eet eller flere Aar var gaaet hen. Jeg betragter det ikke som en Behreidelse, jeg betragter det som en Roes; jeg troer nemlig, at der skal gaae Aar hen over mange Ting, inden man skal stemme for dem; Tiden er et ganske nødvendigt Element, og naar man vil plukke Frugten, forinden den er moden, saa faaer man ingen Frugt.